

Георги Раковски

Известие

Програмната статия на вестник „Дунавски лебед“, поместена в първия му брой през 1860 г.

Желаещи да принесем полза роду си, съставихме учредничество новог българскаю вестника Дунавский лебед, кому първи брой за образ издаваме днес. Не щем писа дълги и обширни обявления, обещаещи много, а неизпълнимо! Наш главний ход би ще следний: имаще под видом днешное състояние и положение българскаго народа, потруди щем се по възможностиа да му показваме път образования и развитие му съобразно с обстоятелствам, под коим се он днес находи.

Особено же наше старание би ще народна наша книжнина, т.е. наши драгоценни древности и старини, от коих сме доста събрали и открили досега. При том не щем го остави оскъден и от забавни работи, привеждащи от най-избраних писателев, кои днес се славят в Европа; а с време щем издава и по някое си изображение наших любознателних старинах с повествователни изследвания и разяснения, кои щат се раздава дар спомоществателем Дунавскаго лебеда. А колко за европейски новини и вести, надеем се, че щем ги съобщава читателем си българом много по-скоро и по-точно от всеки друг вестник, кой се издае в Турция, имащи удобност места, кое сме избрали за издавание Дунавскаго лебеда.

Всеки, кой има българско сърце и в кого се е възродило благородное чувствуваме любородности, усеща колко се нуждае днес наш народ от такъв един вестник и каква полза може принесе нашим българом, кои са оскъдни от много!

Надееме се, че всеки родолюбив българин, а най-паче младежи, българская злата надежда, щат показа усърдие и любов на това наше общополезно предприятие и щат се постара по-скоро да съберат доволни спомоществуватели, щото да можем да започнем редовно издание Дунавскаго лебеда. Кой убо благоизволи да приема наш вестник, нека се отпрати писмено до вишеназначени лица, де се приема понастоящему спомоществование, или право до учредничество Дунавскаго лебеда в Белград, а кога получи редовний брой, ще заплати според назначеная цена.

При том умоляваме и занимаещих се в учебное звание българ да почитат и наш вестник с дописки си, относещи се в ползу народу ни, за коих, ако следват редовно, по настоящему из-провожда щем им дар по един лист нашего вестника, а като се умножат спомоществуватели

вестника, да може да се посреща разности, определи щем им и едно прилично редовно награждение.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Николай Аретов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7406>]